

29 mai – 4 iunie

Legământul cel nou

Textul de memorat: „*«Iată, vin zile», zice Domnul, «când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.»*” (Ieremia 31:31)

Cu ani în urmă, într-o caricatură dintr-o revistă era reprezentat un om de afaceri stând în fața unui grup de alți oameni de afaceri. El ținea în mână o cutie de detergent pe care le-o prezenta celorlalți. Arăta mândru spre cuvântul „nou” care era afișat cu litere mari și roșii pe cutie, implicația fiind, bineînțeles, că produsul era nou. Comentariul omului de afaceri era: „Elementul nou este cuvântul «nou» de pe cutie.” Cu alte cuvinte, tot ceea ce se schimbase, tot ceea ce era nou era, pur și simplu, cuvântul «nou» de pe cutie. Restul era exact același.

Într-un anumit sens, s-ar putea spune că noul legământ se aseamănă cu cele spuse mai sus. Baza legământului, speranța pe care ne-o aduce sau condițiile lui fundamentale sunt aceleași ca în vechiul legământ. El a fost mereu un legământ al harului și al îndurării lui Dumnezeu, un legământ întemeiat pe dragostea care trece dincolo de slăbiciunile și de înfrângerile umane.

Studiul pe scurt: *Ce asemănări există între vechiul legământ și noul legământ? Ce rol are legea în cadrul legământului? Cu cine au fost făcute legămintele? Ce vrea să spună cartea Evrei prin expresia „un legământ mai bun” (Evrei 8:6)? Ce relație există între legământ și sanctuarul ceresc?*

Duminică, 30 mai – „Iată, vin zile...”

1. Citește Ieremia 31:31-34 și răspunde la următoarele întrebări:

- a. Cine a inițiat legământul?
- b. Despre a cui lege se vorbește aici? Ce fel de lege este aceasta?
- c. Ce versete subliniază latura relațională pe care Dumnezeu o dorește cu poporul Său?
- d. Ce acțiune a lui Dumnezeu în favoarea poporului Său alcătuiește baza acelei relații de legământ?

Este clar: *Noul legământ* nu diferă prea mult de *vechiul legământ* încheiat cu poporul Israel la muntele Sinai. De fapt, problema cu legământul de la Sinai nu a fost aceea că era prea vechi sau depășit, ci că fusese călcat (vezi Ieremia 31:32).

Răspunsurile la întrebările de mai sus, care se găsesc în cele patru versete, arată că multe aspecte ale „vechiului legământ” se regăsesc în cel nou. Într-un anumit sens, „legământul cel nou” este un „legământ înnoit”, adică este legământul cel vechi înnoit.

2. Concentrează-te pe ultima parte a pasajului din Ieremia 31:34, în care Domnul spune că va ierta nelegiuirea și păcatul poporului Său. Deși spune că va scrie Legea Lui în inima noastră și că o va așeza înăuntrul nostru, El subliniază că ne va ierta păcatul și neleguirile, care reprezintă o încălcare a Legii scrise în inimă. Vezi vreo contradicție între ideile acestea? Conform pasajului din Romani 2:15, ce înseamnă să avem Legea scrisă în inima noastră? (Vezi și Matei 5:17-28.)

Cum poți folosi versetele de azi ca să răspunzi la afirmația conform căreia Cele Zece Porunci (Sabatul, în mod special) au fost cumva anulate în noul legământ? Există ceva în versetele acestea care să dovedească acest lucru? Dacă nu, cum poate cineva să le folosească pentru a demonstra perpetuitatea Legii?

Luni, 31 mai – Lucrarea care are loc în inimă

Când Regatul de Sud, al lui Iuda, era pe punctul de a lua sfârșit și poporul urma să fie dus în robia babiloniană, Dumnezeu a vestit „noul legământ” prin profetul Ieremia. Este prima dată când noțiunea aceasta apare în Biblie. Totuși, ideea unui alt legământ este menționată și când Regatul de Nord, al celor zece seminții ale lui Israel, era pe punctul de a fi distrus (cu aproximativ 150 de ani înainte de Ieremia), de data aceasta de către Osea (Osea 2:18-20).

3. Observă analogia între ceea ce îi spune Domnul poporului Său în Osea 2:18-20 și ceea ce spune în Ieremia 31:31-34. Ce imagini comune sunt folosite? Ce spune aceasta despre semnificația și despre natura legământului?

De-a lungul timpului, când planurile lui Dumnezeu pentru poporul legământului Său au fost împiedicate de răzvrătirea și de necredința poporului, El a trimis profeți ca să proclame că legământul cu credincioșii Lui nu se încheiase. Indiferent cât de necredincioși au fost oamenii și în ciuda apostaziei, răzvrătirii și neascultării din mijlocul lor, Domnul încă Își face cunoscută dorința de a intra într-o relație de legământ cu toți aceia care sunt dispuși să se pocăiască, să asculte și să ceară împlinirea făgăduințelor Lui.

4. Deși textele de mai jos nu vorbesc în mod specific despre un nou legământ, ce elemente găsim în ele care reflectă principiile din spatele noului legământ? Ezechiel 11:19; Ezechiel 18:31; Ezechiel 36:26

Domnul spune: „Le voi da o inimă nouă ca să înțeleagă că Eu sunt Domnul” (Ieremia 24:7); „Voi lua din trupul lor inima de piatră și le voi da o inimă de carne” (Ezechiel 11:19) și „vă voi da o inimă nouă și [...] un duh nou” (Ezechiel 36:26). El mai spune: „Voi pune Duhul Meu în voi” (Ezechiel 36:27). Lucrarea aceasta a Domnului este temelia noului legământ.

Ce i-ai răspunde unui om care îți spune: „Vreau o inimă nouă; vreau ca Legea să fie scrisă în inima mea; vreau o inimă care să-L cunoască pe Domnul, dar nu știu cum să fac”?

Marti, 1 iunie – Vechiul legământ și noul legământ

„Și pe străinii care se vor alipi de Domnul ca să-L slujească și să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stăruii în legământul Meu îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt și-i voi umple de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile-de-tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea de rugăciune se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele” (Isaia 56:6,7).

Ieremia spune că noul legământ va fi făcut cu „casa lui Israel” (Ieremia 31:33). Atunci, înseamnă că doar sămânța lui Avraam, în sens literal, adică evreii de sânge și prin naștere, va avea parte de făgăduințele legământului?

Nu! De fapt, acest lucru nu a fost adevărat nici măcar în timpurile Vechiului Testament. Că poporului evreu, ca națiune, i s-au încredințat făgăduințele legământului este corect, desigur. Și totuși, acest lucru nu s-a făcut excluzându-i pe ceilalți. Dimpotrivă, toți – evrei și neamuri – au fost invitați să fie părtași făgăduințelor, dar ei trebuiau să consimtă să intre în acel legământ. Cu siguranță, astăzi nu este cu nimic diferit.

5. Ce condiții se găsesc în versetele de mai jos pentru cei care vor să-L slujească pe Domnul? Chiar există vreo diferență între ceea ce Dumnezeu le-a cerut copiilor lui Israel și ceea ce ne cere nouă astăzi? Explică-ți răspunsul. Isaia 56:6,7

Deși noul legământ este numit „mai bun” (vezi studiul de miercuri), în realitate nu există nicio diferență în ce privește elementele de bază care compun ambele legăminte, cel vechi și cel nou. Este același Dumnezeu care oferă salvare în același mod: prin har (Exodul 34:6; Romani 3:24); este același Dumnezeu care caută un popor (Ieremia 31:34; Evrei 8:12); și este același Dumnezeu care dorește să scrie Legea Sa în inima acelor care Îl vor urma într-o relație de credință (Ieremia 31:33; Evrei 8:10), evrei sau neamuri.

În Noul Testament, răspunzând la alegerea harului, unii evrei L-au primit pe Isus Hristos și Evanghelia Sa. Pentru un timp, ei au fost inima bisericii, „rămășița aleasă prin har” (Romani 11:5), spre deosebire de cei care „au fost împietriți” (Romani 11:7). În același timp, străini dintre neamuri, care înainte nu au crezut, au acceptat Evanghelia și au fost altoiți în trupul adevăratului popor al lui Dumnezeu (Romani 11:13-24). Astfel, neamurile, care erau „în vremea aceea fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței” (Efeseni 2:12), au fost aduse aproape în sângele lui Hristos. Isus Hristos este Mijlocitorul „noului legământ” (Evrei 9:15) pentru toți credincioșii, indiferent de naționalitate sau rasă.

Miercuri, 2 iunie – „Un legământ mai bun” (Evrei 8:6)

În secțiunea de ieri am văzut că, în ce privește elementele de bază, legământul nou și cel vechi erau la fel. Ideea centrală este mântuirea prin credința într-un Dumnezeu care ne va ierta păcatele nu pentru că merităm, ci datorită harului Său. Ca urmare a iertării, noi intrăm într-o relație cu El în care ne predăm Lui prin credință și prin ascultare.

Cu toate acestea, cartea Evrei numește noul legământ „un legământ mai bun”. Cum înțelegem acest lucru? Cum este un legământ mai bun decât altul?

6. Care a fost cauza „eșecului” vechiului legământ? Evrei 8:7,8

Problema cu vechiul legământ nu a constat în legământul în sine, ci în eșecul poporului de a-l primi prin credință (Evrei 4:2). Superioritatea noului legământ față de cel vechi se găsește în faptul că, în loc să fie descoperit doar prin jertfele de animale, așa cum era în vechiul legământ, Isus apare acum în realitatea morții și a slujirii Sale ca Mare-Preot. Cu alte cuvinte, mântuirea oferită în vechiul legământ este aceeași cu cea oferită în noul legământ. Totuși, în noul legământ s-a dat o descoperire mai mare și mai completă despre Dumnezeul legământului și despre dragostea pe care El o are față de omenirea căzută. Legământul este mai bun prin faptul că tot ce fusese prezentat prin simboluri și tipuri în Vechiul Testament și-a găsit împlinirea în Isus, ale cărui viață fără păcat, moarte și slujire ca Mare-Preot au fost simbolizate prin slujbele din sanctuarul pământesc (Evrei 9:8-14).

Însă acum, în loc de simboluri, tipuri și exemple, Îl avem pe Însuși Isus, nu doar ca Miel înjunghiat care Și-a vărsat sângele pentru păcatele noastre (Evrei 9:12), ci și ca Mare-Preot care slujește în cer, în favoarea noastră (Evrei 7:25). Deși mântuirea pe care o oferă Isus este aceeași, revelația deplină a noului legământ despre El Însuși și despre mântuirea găsită în El îl face superior celui vechi.

7. Ce cuvânt folosește autorul cărții Evrei în versetele de mai jos pentru a descrie serviciile de la sanctuar din cadrul vechiului legământ? Cum ne ajută folosirea aceluia cuvânt să înțelegem caracterul superior al noului legământ? Evrei 8:5; 10:1

De ce cunoașterea vieții, a morții și a slujirii preoțești a lui Isus pentru noi ne oferă o înțelegere despre Dumnezeu mai clară decât cea dobândită prin ritualul de jertfe din sanctuarul pământesc?

Joi, 3 iunie – Preotul noului legământ

Cartea Evrei pune un mare accent pe rolul lui Isus ca Marele nostru Preot în sanctuarul ceresc. De fapt, cea mai limpede prezentare a noului legământ din Noul Testament apare în cartea Evrei. Aceasta nu este o simplă coincidență. Slujirea Domnului Isus din cer este legată în mod complex de făgăduințele noului legământ.

Serviciul de la sanctuarul din Vechiul Testament a fost mijlocul prin care au fost prezentate adevărurile vechiului legământ. Serviciul se concentra în jurul jertfei și al mijlocirii. Animalele erau înjunghiate, iar preoții făceau mijlocire cu sângele jertfelor. Bineînțeles, acestea au fost simboluri ale mântuirii care se găsește doar în Hristos. În și prin simbolurile acestea nu se găsea nicio salvare.

8. De ce moartea animalelor jertfite nu oferea mântuire? De ce moartea unui animal nu este suficientă pentru a aduce salvare? Evrei 10:4

Jertfele animale și lucrarea de mijlocire a preoților și-au găsit împlinirea în Isus. El a devenit Jertfa supremă. Sângele lui Hristos a ratificat noul legământ, făcând ca legământul de la Sinai și jertfele acestuia să fie „vechi” sau nule. Adevărata jertfă fusese adusă, o singură dată pentru toți (Evrei 9:26). Odată ce Hristos a murit, nu mai era nevoie să fie jertfit niciun animal. Serviciile de la sanctuarul pământesc își împlineseră rolul.

9. În Matei 27:51 se spune că perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos, când Isus a murit. Cum ne ajută acest eveniment să înțelegem de ce sanctuarul pământesc fusese înlocuit?

Bineînțeles, legată de jertfirea animalelor era și slujirea preoțească, adică a leviților care aduceau jertfele în sanctuarul pământesc și mijloceau pentru popor. Odată ce sistemul jertfelor a luat sfârșit, nu a mai fost nevoie nici de slujirea lor. Totul se împlinise în Isus, care acum slujește cu sângele Său în sanctuarul ceresc (vezi Evrei 8:1-5). În cartea Evrei este evidențiat rolul lui Isus de Mare-Preot în ceruri (Evrei 9:12), unde mijlocește pentru noi. Aceasta este temelia nădejzii noastre și a făgăduinței pe care o avem în noul legământ.

Cum te simți la gândul că Isus slujește chiar acum cu propriul sânge în ceruri, pentru tine? Îți oferă acest lucru încredere cu privire la mântuire?

Vineri, 4 iunie – Un gând de încheiere

„Aspectul cel mai semnificativ al acestui legământ de pace este bogăția copleșitoare a milei care iartă, exprimată față de păcătos dacă acesta se pocăiește și se întoarce de la păcatele lui. Duhul Sfânt descrie Evanghelia ca fiind mântuirea oferită prin îndurarea duioasă a Dumnezeuului nostru. Domnul le spune celor care se pocăiesc: «Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor» (Evrei 8:12). Se întoarce Dumnezeu de la dreptate pentru a arăta milă față de păcătos? Nu. Dumnezeu nu poate să-Și dezonoreze Legea îngăduind ca ea să fie călcată fără suportarea consecințelor. În noul legământ, ascultarea desăvârșită este condiția vieții. Dacă se pocăiește și își mărturisește păcatele, păcătosul va găsi iertare. Prin jertfa lui Isus în dreptul lui, iertarea îi este asigurată. Hristos a împlinit cerințele Legii pentru fiecare păcătos care se pocăiește și care crede.” - Ellen G. White, *God's Amazing Grace*, p. 138.

Rezumat: Noul legământ este o descoperire mai mare, mai completă și mai bună a planului de răscumpărare. Noi ne facem părtași acestui legământ prin credință - o credință care se va manifesta prin ascultare față de legea scrisă în inima noastră.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Matei 24 - Marcu 2

1. Completează textul: „Ori de câte ori ați făcut
2. În ce mod L-a urmat Petru pe Domnul până în curtea marelui-preot?
3. Ce destinație i s-a dat țarinei olarului și ce nume a primit după aceea?
4. Cum se numea și cu ce se ocupa fiul lui Alfeu?

Evanghelizare, Secțiunea 14, subcapitolul „În căutarea celor pierduți”

5. Unde nu trebuie să-și petreacă timpul lucrătorii?